

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2013 r. — Zanjani przeciwko Radzie**(Sprawa T-155/13)**

(2013/C 141/43)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Babak Zanjani (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci L. Defalque i C. Malherbe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. I.I.1 (pod nagłówkiem „Osoba”) załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71);
- stwierdzenie nieważności ust. I.I.1 (pod nagłówkiem „Osoba”) załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55);
- stwierdzenie, że decyzja Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu nie mają zastosowania w zakresie, w jakim art. 19 ust. 1 lit. b) i c) decyzji Rady 2010/413/CFSP z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) stosuje się do strony skarżącej, oraz uznanie, że strony skarżącej nie dotyczą przewidziane tam środki ograniczające; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada przyjęła sporne środki ograniczające przewidziane w art. 19 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady 2010/413/CFSP w braku jakichkolwiek przepisów lub podstaw prawnych.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia. Uzasadnienie spornych decyzji i rozporządzenia jest mgliste oraz ogólne i nie wskazuje konkretnych i rzeczywistych powodów, dla których Rada, korzystając ze swojego szerokiego zakresu uznania, stwierdziła, że strona skarżąca powinna być objęta spornymi środkami ograniczającymi.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące stronie skarżącej prawo do obrony, prawo do rzetelnego procesu oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca ani nie została poinformowana, ani nie otrzymała zawiadomienia o ewentualnych dowodach przytoczonych przeciwko niej w celu uzasadnienia środka przynoszącego jej szkodę. Rada ani nie udzieliła stronie skarżącej dostępu do akt sprawy, ani nie przedstawiła jej żądanych dokumentów (w tym dokładnych i spersonalizowanych informacji uzasadniających środki ograniczające), ani nie ujawniła jej ewentualnych dowodów przytoczonych przeciwko niej. Stronie skarżącej odmówiono wysłuchania jej przez Komisję, podczas gdy wyraźnie tego zażądała. Wyżej wymienione naruszenie przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony — w szczególności niepoinformowanie strony skarżącej o przytoczonych przeciwko niej dowodach — skutkuje naruszeniem jej prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując środki ograniczające przeciwko stronie skarżącej. Powody, które Rada podniosła przeciwko stronie skarżącej, nie stanowią odpowiedniego uzasadnienia. Ponadto Rada nie przedstawiła ani dowodów, ani informacji w celu wykazania powodów, na które się powołuje, aby uzasadnić sporne środki ograniczające, które oparte są zwykłych domniemaniach.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że sporne środki ograniczające są dotknięte niezgodnością z prawem ze względu na uchylenia dotyczące dokonanej przez Radę oceny przed ich przyjęciem. Rada nie przeprowadziła rzeczywistej oceny okoliczności sprawy, lecz ograniczyła się tylko do zastosowania się do zaleceń Rady Bezpieczeństwa ONZ i przyjęcia propozycji przedstawionych przez państwa członkowskie.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2013 r. — First Islamic Investment Bank przeciwko Radzie**(Sprawa T-161/13)**

(2013/C 141/44)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malezja) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. I.I.10 załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;